

Akce: 88. Jubilejní křtěnecká pouť - Doporučení čtvrté: Vrcholky ani kempy nejsou cílem, ten je jinde

Akce

DOPORUČENÍ K JUBILEJNÍ KŘTĚNECKÉ POUTI

Pořadatel: Sít víry

Kdy: 24. - 31. května 2025

Trasa: Začátek v Hledsebi (Nelahozeves), konec v Chelčicích. Prahu ladně přeskočíme.

Trasa na mapě: <https://mapy.cz/s/fesahepujo>

Doporučení čtvrté: Vrcholky ani kempy nejsou cílem, ten je jinde

Poslední neděle před začátkem postního období před Velikonocemi (letos na ní připadá datum 2. března 2025) má za téma proměnění Páně.

To takhle jednou vzal Ježíš tři své učedníky na trek a „vyvedl je na vysokou horu“ (Lukáš 9, 28 - 36). Musela být rozhodně vyšší než Milešovka, spíš něco jako Sněžka, o které se dá říct, že je skutečně vysoká.

Na vrcholu se z ničeho nic najednou objevili Mojžíš s Eliášem.

Pro Petra to byl intenzivní zážitek, a tak ho napadlo pro Mistra a dva nečekané účastníky treku postavit stany, každému jeden.

V textu nečteme, že by nějaké stany s sebou měl, spíš to vypadá, že byl rozhodnutý skočit do Harrachova a před setměním nějaké přinést.

Nic z toho ale nebylo. Mojžíš s Eliášem zmizeli, Ježíš pokynul a šlo se z vrcholu dolů zase někam dál.

Z příběhu plyne jedna důležitá zásada všech dálkových trekařů: Vrcholy nejsou cílem, ale pouze krátkým zastavením.

Ten, kdo to má obráceně, není poutník ale výletník - a to je rozdíl. Nic proti výletníkům, trampům, kempařům nebo bushcrafterům, s putováním nicméně mají společného jen docela málo.

Na pouti neboli na treku nejde o to lézt po vrcholcích a kochat se, nejde ani o stanování v přírodě a opékání buřtů u táborového ohně.

S poutí je to jinak. Jde o cestu k nějakému předem zvolenému cíli. Pěšky, samozřejmě, s riziky, které takové cestování přináší, jako je déšť, bláto, slunce, puchýře, komáři, kopřivy, únava, horko, zima, nepohodlí, žízeň a hlad.

Nikde jinde dneska nic takového nezažijete než právě na pořádném treku.

V předchozích doporučeních jsme si pověděli, že to stojí za tu námahu a už to dál nebudeme rozvádět.

Taky jsme si řekli, že batoh, který bude celou cestu naším souputníkem, musí být co nejlehčí.

Kdysi v osmdesátkách jsme s dorostem vyrazili na štreku odlehlou krajinou Česko-saského Švýcarska.

První, co musel každý dorostenec před nastoupením do vlaku učinit, byla zásadní redukce obsahu svého batohu. Celý týden jsme potom putovali prakticky mimo civilizaci a nikomu zanechané náhradní a nadbytečné věci nechyběly.

Nic jiného nám nezbyvá ani před poutí do Chelčic.

Co s sebou jsme uvedli v minulém doporučení. Nyní si jednotlivé součásti v batohu probereme trochu podrobněji.

Batoh by neměl být ani příliš velký ani malý.

Záleží na tom, co chcete vzít s sebou.

Výhoda menších batohů spočívá v tom, že musíte hodně přemýšlet, abyste nebrali zbytečnosti, jelikož se vám do něj jednoduše nevejdou.

Doporučuji objem cca 40 - 60 l.

Pozor je třeba dát na velikost zádového systému. Na tom, jak dlouhá máte záda, totiž při výběru záleží.

Na začátku balení je nejlépe dát do batohu nejprve nepropustný pytel (třeba ten na odpadky), při dešti se vám potom nic nepromáčí.

Jinou možností je svrchní pláštěnka na batoh nebo nepromokavé pončo, které zakryje poutníka i batoh.

Do pytle v batohu se naskládá veškeré oblečení, které nebudete mít zrovna na sobě.

Vedle pytle se musí vejít ještě karimatka, spacák a stan. Dnešní karimatky - mám na mysli ty nafukovací - jsou na docela jiné úrovni, než bývaly dřív karimatky pěnové.

Jsou lehké, snadno sbalitelné do malého balíčku, vleže na nich necítíte terénní hrboly a leckteré i dobře izolují od země.

Fajňsmekři si k nim pak pořizují i malé nafukovací polštářky.

Pokud se spacáků týká, záleží na tom, v čem se poutník cítí lépe: ve spacáku mumiovém, z něhož vyčnívá jen samotný obličej a nedá se v něm moc měnit polohu, nebo pod dekou, která v pohybu sice nijak nebrání, za to může mít spáč utkvělý pocit, že mu někde táhne na záda.

Tady je každá rada drahá. Na způsob spaní a náležitý spacák si musí každý poutník přijít sám.

Jestliže nehodláte spát rovnou pod širým nebem, nezbyvá než na cestu sbalit také stan. Jedinec si vezme stan pro jednoho, dvojice stan pro dva (přičemž se o zátěž podělí - někdo tyčky, někdo celtu).

Stany pro více osob s sebou tahat nedoporučujeme, jelikož jsou těžké a neskladné.

Těžké a neskladné mohou být ostatně i stany pro jednoho či pro dva, proto je výběru třeba věnovat náležitou pozornost. Stan těžší než 1 kg vás bude na treku nepříjemně táhnout k zemi.

Tak, a máme pomalu sbaleno.

Nahoru do batohu přibalíme ještě jídlo a pití.

Do vrchní kapsy nebo kapes postranních nacpeme všechny drobnosti a k poutkům po stranách připevníme trekové hůlky.

Připevňovat z vnějšku na batoh stan, karimatku nebo spacák se moc nedoporučuje, neboť uvedené vybavení po cestě pak různě plandá, doráží na zadek a vychyluje z rovnováhy.

Sbaleno! Příště už jen pár slov o stravování a hygieně, no, a můžeme vyrazit.

Sledujte stránky Sítě víry a všechno se postupně dozvíte! A kdybyste měli ještě další otázky, klidně nám je pošlete mailem na spech@post.cz.

Přípravný výbor Jubilejní křtěnecké pouti

Sbor Petra Chelčického

Související články:

[Jubilejní křtěnecká pouť](#)

[Jubilejní křtěnecká pouť - Doporučení první: Bůh chodí rád, měli bychom taky](#)

[Jubilejní křtěnecká pouť - Doporučení druhé: Na treku zažiješ nečekané a potkáš anděly](#)

[Jubilejní křtěnecká pouť - Doporučení třetí: S lehkým batohem prolezeš i ucthttp://akce-pout-doporuceni-trethem jehly](#)

[Jubilejní křtěnecká pouť - Doporučení čtvrté: Vrcholky ani kempy nejsou cílem, ten je jinde](#)

[Jubilejní křtěnecká pouť - Doporučení páté: Nemějte starost, přibalte lopatku a těšte se!](#)

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)